

IGUALTAT{=}

*Un home només té dret de mirar-ne un altre
des de més amunt, quan ha d'ajudar-lo a aixecar-se.*

Gabriel Garcia Márquez

{ Núm.
01 }

Teniu entre les vostres mans una publicació singular. La dediquem a tractar temes d'aquells tan coneguts, esmentats... i tan poc resolts. Temes de lluita per la igualtat. Aquesta edició és, essencialment, centrada en l'encara vigent dissimilitud entre homes i dones; però volem incidir en tots aquells aspectes de l'ésser humà que encara marquen una distància entre persones: el gènere, la raça, l'orientació sexual, la classe social... Tan iguals, tan diferents.

Col·laboren en aquesta edició professionals de reconeguda trajectòria de la Seu i la comarca. Els ho agraïm i els encoratgem a continuar treballant tan bé com ho han fet fins ara. Compromesos i convençuts que

amb les seves paraules també contribueixen a aquest apropament, certament necessari, entre posicions a voltes encara allunyades. Des de cadascuna de les seves vessants professionals ofereixen la seva visió, desacomplexada i ferma. Tan diferents, tan iguals.

Albert Batalla i Siscart

Alcalde de la Seu d'Urgell

President del Consorci d'Atenció a les Persones

Anna Vives i Tarrés

Tinent d'Alcalde d'Atenció a les Persones

Ajuntament de la Seu d'Urgell

El repte de considerar-nos iguals

Diu els experts que els esforços que s'han fet fins ara en la lluita per la igualtat entre homes i dones i la convivència tranquil·la són el primer pas de molts altres esforços que hem de seguir fent.

Els progressos històrics més importants dels pobles sempre s'han produït amb avenços i retrocessos, i és per això que no podem caure en lamentacions de l'estil "per a què cal seguir lluitant si les coses no milloren ...". Les societats que són constants i obstinades aconsegueixen millorar la convivència alhora que van eradicant les diferents formes de discriminació.

En referència a la igualtat entre homes i dones s'ha fet molt més en les últimes dècades que en molts segles d'història. Cal tenir en compte, però, que els canvis han vingut donats més aviat per una forta crítica des de diferents sectors de la població (sobretot, dones i homes sensibilitzats) que perquè s'hagi produït una veritable transformació de la societat.

Les lleis aprovades els últims anys per la igualtat i la no discriminació són de gran ajuda per marcar clarament els límits entre allò que és saludable i allò que genera patiment a les persones i, per tant, ha de ser intolerable.

Ara bé, l'experiència ens diu que no és suficient que es reformin les teories per a que ho fem les persones. Canviar la manera com pensem i vivim el dia a dia no és fàcil, ens costa i fins i tot ens hi resistim.

A banda, també ens passa que allò que vivim com "habitual" (per exemple, l'assetjament moral, el menyspreu al treball domèstic, les dificultats de la conciliació entre vida personal i professional...) es veu com la "normalitat" i, malauradament, encara que atempti contra el bon tracte que tots voldríem, ens hi resignem.

Les violències i la desigualtat d'oportunitats que pateixen les dones són la mostra més crua de com es de difícil canviar les mentalitats de les persones.

El procés que hem de fer és encara llarg i cada dia pot ser un dia menys cap a la igualtat sempre i quan entenguem que aquest és un procés en el què hi hem de participar tots i totes amb responsabilitat i veu crítica.

La peça clau és estar alerta, preguntar-nos què valorem realment en la societat i qüestionar-nos per què encara "passem per alt" certes desigualtats.

Valors com la força física, el sotmetiment, la desconsideració i l'ús de violència no han de formar part dels pilars de la societat. Són valors que rebutgem quan veiem o vivim de prop situacions cridaneres i greus però en canvi no els refusem amb tanta contundència quan s'amaguen darrera altres situacions més "lleus".

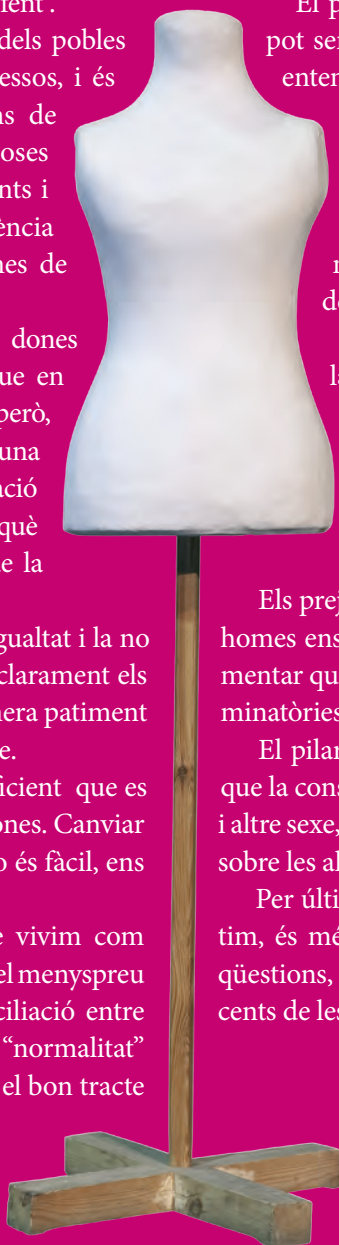
Els prejudicis sobre com són i què volen les dones i els homes ens juguen una mala passada i no fan més que al·limentar que justifiquem o minimitzem les conductes discriminatòries i inclús agressives.

El pilars de les societats pacífiques no poden ser altres que la consideració i l'ajuda mútua entre les persones d'un i altre sexe, deixant enrere la superioritat o inferioritat d'uns sobre les altres per raó de les seves diferències biològiques.

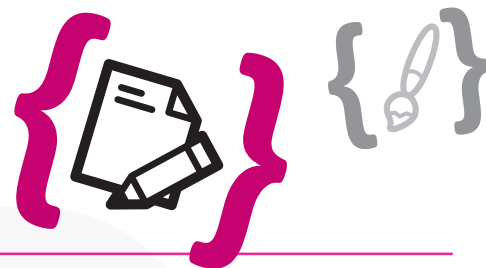
Per últim, i donat el context de crisi i adversitat que patim, és més important que mai tenir en compte aquestes qüestions, alhora que protegir als nostres infants i adolescents de les discriminacions per raó de gènere.

Equip del Servei d'Intervenció Especialitzada

Alt Pirineu i Aran

INS Aubenç coeducador!

Des de l'any 2005 l'Ins Aubenç d'Oliana ha apostat per ser un centre coeducador.

Del 2005 al 2008 vàrem dur a terme un projecte d'innovació educativa en coeducació que ens va permetre aprofundir en aquesta temàtica, formar-nos i potenciar la igualtat real d'oportunitats i l'eliminació de tota mena de discriminació per raó de sexe.

També vam participar en un projecte convocat pel Ministerio de Educación titulat Agrupaciones Escolares que va consistir en agrupar 3 centres de secundària units per un mateix tema comú: la coeducació.

Ser coeducador connota que impartim una educació que valora indistintament l'experiència i l'aportació social i cultural de les dones i els homes, que no estereotipa actituds ni aptituds i que reconeix i respecta la diferència sense silenciar-la ni jerarquitzar-la.

Cal recordar en tot moment que l'escola mixta no és l'escola coeducadora i l'escola mixta pot ser i tendeix a ser, si no es fa una intervenció clara i contundent, androcèntrica de formes i continguts.

És important treballar alhora la igualtat i la diferència. La igualtat fa referència a la necessitat de corregir les discriminacions i les mancances, i és prèvia i bàsica per viure dins i fora de l'institut i, a partir d'aquí, es poden fer evidents i valorar sense jerarquitzar les diferències enriquidores

entre els sexes: dones i homes som iguals i diferents alhora.

Incorporar la coeducació en el nostre currículum significa, d'una banda, una oportunitat d'aprendre, de conèixer i d'ensenyar que han fet les dones, com a part ignorada de la humanitat durant molt temps, per a la construcció del món, tal com avui en dia l'entenem. De l'altra, també és una oportunitat per fer evident la discriminació que comporta el llenguatge androgènic al qual tothom està avesat, per tal d'intentar canviar aquesta realitat oculta de la nostra cultura.

La llengua, en tant que construcció cultural, està impregnada per la visió androcèntrica que encara preval socialment, una visió que fa que sigui l'home i allò masculí el que gaudeix de legitimació. La llengua no només reproduceix aquesta visió, sinó que la continua produint, ja que a través del llenguatge es crea ordre simbòlic i es crea realitat. Així, l'ambigüitat del gènere masculí, utilitzat com a pretès universal, i l'estructura masculinitzada de l'idioma no només provoca una ocultació sistemàtica de les dones i de tot el que a elles pertoca, sinó que trenquen la nostra forma de captar el món. Per aquest motiu a l'Ins Aubenç fem el llenguatge coeducatiu i vetllem perquè la nostra comunitat educativa se'l faci seu.

INS Aubenç, 19 de febrer de 2013

Per què celebrar el Dia de la Dona Treballadora?

Com cada any, pels voltants del 8 de març, Dia de la dona treballadora, més d'un i més d'unes preguntaran si cal, a aquestes alçades de la història, aquesta celebració.

Tenim ja molts exemples de dones que han assolit el reconeixement social: presidentes d'associacions nacionals, ministres al Govern de l'Estat, cuineres, il·lustradores, monges, esportistes, galeristes, joieres, escriptores, cineastes, intel·lectuals, actrius, models, periodistes, científiques, metgesses, editores, formatgeres, pageses, advocades, cantants, i fins a una vintena de dones populars catalanes podríem citar de memòria.

En efecte, vivim en una societat molt més igualitària entre els sexes que cinquanta anys enrere. Això és tan indiscutible com ho és el fet que, per aquesta millora, han calgut moltes reivindicacions, canvis polítics i legislatius i, sobretot, de mentalitat. L'avanç doncs, no ha vingut tot sol.

Al 2013 la igualtat de drets entre homes i dones ja figura a les constitucions de la gran majoria de països. La necessitat de garantir una política d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes és present als principis ideològics de la UE¹, a la política agrària comunitària² i a l'OIT³. La UE manté, a més, polítiques de suport a les dones per a fixar la població, cohesionar el territori⁴ i corregir la masculinització de les àrees rurals.

Tanmateix, les desigualtats persisteixen. Raonar-ho és complex. Estem parlant d'uns hàbits que formen part de la nostra cultura i educació i, per tant, de la nostra identitat. Les desigualtats varien segons els entorns familiars, les edats i les generacions, segons els sectors laborals, les ideologies i els moments vitals de les persones, en funció de l'estat de salut, el nivell de formació, el lloc d'origen etc. Per entendre aquesta diversitat, cal anar més enllà del concepte individual. Les societats estan formades, també, per col·lectius: els joves, les dones, els immigrants, els aturats, els disminuïts, els homosexuals etc.

Els estudis de gènere o estudis de les dones s'especialitzen en distintes facetes de la ciutadania, que van des de: --la laboral; on trobem la desigualtat en els salaris (bretxa salarial), la sub-representació o sobre-representació de dones en determinades professions (segregació horitzontal), la dificultat en assolir càrrecs de màxima direcció (segregació vertical i sostre de vidre), l'assetjament sexual al treball, etc. També inclouen: --la presència de les dones als mitjans invisibilització de les dones), --l'anàlisi de les relacions de

gènere a la llar (responsabilització a les dones de les tasques domèstiques, la cura dels familiars dependents i de la gestió dels lligams afectius), --la violència masclista, --el llenguatge sexista, --la banalització del cos de les dones en la publicitat etc. Aquestes desigualtats es poden donar en diferents intensitats: l'opressió, la marginació, la discriminació, la dominació, la invisibilització, l'omissió, la ridiculització etc. Aquests plànols es poden solapar i variaran segons el cúmul de circumstàncies individuals i segons el grau d'inclusió que presenti cada comunitat.

Que la igualtat de drets davant la llei no equival a la igualtat d'oportunitats, es veu clar, per exemple, en la presència de les dones en la política.

Dels 130 càrrecs electes als governs dels dinou ajuntaments de l'Alt Urgell només 25 són dones. És el 19% de representació femenina, respecte el 81% de representació masculina. A tot l'Alt Pirineu i Aran, la proporció de dones als governs locals és una mica més alta: el 22%. Es tracta d'una representació de dones molt més baixa que al conjunt de Catalunya, que és del 34%, del conjunt d'Estat; el 35% i de la UE-27; 32%.

La proporció de dones alcaldesses és encara més baixa: l'11% a l'Alt Urgell, el 8% a l'Alt Pirineu i Aran, 14% a Catalunya, 17% a l'Estat Espanyol i 13% a la UE-27⁵.

En un estudi recent, analitzem el progressiu augment de la participació de les dones als tres nivells d'organització política: el Congrés de l'Estat, els Parlaments Autònoms i les administracions locals. Les dades demostren com, tot i acostar-se a les taxes més altes de participació femenina del món, no s'aconsegueix arribar, en molts casos, al mínim del 40% establert per llei⁶.

L'anàlisi de la qualitat d'aquesta participació ens permet observar uns patrons de desigualtat semblants als que s'identifiquen en el mercat laboral. D'una banda, la representació de les dones és molt menor als llocs de màxima responsabilitat. De l'altra, la permanència als càrrecs electes és més curta que en els homes (Pallarès-Blanch et. al en premsa⁷).

La participació de les dones a la representació parlamentària i als governs és un indicador d'igualtat d'oportunitats de la societat (PNUD, 2011⁸). No obstant això, els factors de demanda i oferta del mercat polític constreixen d'una manera específica a les dones, limitant-los-hi l'accés i mantenint-les allunyades dels llocs de màxima decisió. Tradicionalment, s'ha atribuït a la falta

Algunes dades de l'Alt Urgell amb perspectiva de gènere

d'interès de les dones. Dades recents mostren però, que aquesta diferència en l'interès per la política entre homes i dones és assignable únicament als adults, però nul·la entre els joves⁹.

Els resultats d'aquesta investigació han posat en evidència que són necessàries les polítiques de paritat en tant que han estat decisives per a l'augment de la participació de les dones en la política. Tanmateix, no són eines suficients per a garantir la plena representació de les dones a la política en igualtat de condicions. És a dir: sense produir-se dinàmiques de segregació per sexe. Sembla evident, per tant, que calen altres accions addicionals per a promoure l'empoderament de les dones. Una de les accions fonamentals són les adreçades a cobrir les necessitats de les persones dependents. Els sectors amb més capacitat de generar ocupació a les dones compten amb la inversió pública com a pas previ perquè són sectors que formen part de les polítiques de serveis a les persones, particularment a les àrees rurals. Les retallades en inversió pública doncs, contràriament a això, disminueixen clarament el marge que les dones estaven aconseguint i, per tant, la tasca que aquestes exerceixen transformant la política.

Marta Pallarès Blanch

¹Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (2000 / C 364/01) Cap. III Igualtat. Article 23. Igualtat entre homes i dones.

²Decisió del Consell de 20 de febrer de 2006 sobre les directrius estratègiques comunitàries de desenvolupament rural (2007-2013) (2006/144/CE).

³(ILO Gender Equality Action Pla 2010-15). Pla d'Acció de Gènere 2010-15 Organització Internacional del Treball.

⁴Reglament (CE) 1698/2005 del Consell de 20 de setembre de 2005 relatiu a l'ajuda al desenvolupament rural a través del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER). Article 8: Igualtat entre homes i dones i no discriminació.

⁵Les dades del govern local i autonòmic provenen de la Font: Banc de Dades "Dones i Homes Protagonistes a les Institucions Democràtiques Catalanes", elaborat per Marta Corcoy Rius i Patricia Laura Gómez, del programa Ciutats i Persones, Institut de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona. Les dades de l'Estat Espanyol provenen de la Font: Secció "Mujeres en cifras" de l'Instituto de la Mujer;

http://www.inmujer.migualdad.es/mujer/mujeres/cifras/poder/poder_ejecutivo.htm

Les dades de la UE-27 provenen de la Font: Estadístiques de la UE http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-decision-making/database/politics/municipal-councils/index_en.htm

⁶A l'Estat Espanyol: Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres. A la Unió Europea: Recomendación 96/694 del Consejo, de 2 de diciembre de 1996, DO L 319.

⁷Pallarès-Blanch, M.; Tulla, A.F.; Casellas, A.; Vera, A. (a premsa) "Entre premios y recortes. El zigzagante proceso de empoderamiento de las mujeres rurales" Cuestiones de genero de la igualdad y la diferencia. Universidad de León: Servicio de Publicaciones

⁸PROGRAMA DE LAS NACIONES UNIDAS PARA EL DESARROLLO (PNUD) (2011) Informe sobre Desarrollo Humano 2011 Sostenibilidad y equidad: Un mejor futuro para todos. Nueva York: Programa de las Naciones Unidas para el Desarrollo.

⁹Font: Enquesta de participació i ciutadania 2011. Direcció General de Joventut i Direcció General de Relacions Institucionals i amb el Parlament.

POBLACIÓ. Actualment l'Alt Urgell té 21.386 habitants (10.678 dones i 10.708 homes), segons les xifres oficials 2012, publicades per l'Institut d'Estadística de Catalunya.

Si observem les mencionades dades, l'Alt Urgell ha perdut durant el 2012, 622 habitants (364 homes i 258 dones). L'èxode més significatiu ha estat a la capital, la Seu d'Urgell que perd 480 habitants, majoritàriament homes.

Si bé durant els últims anys la població a la comarca estava masculinitzada, amb la sortida d'aquest últim any la diferència s'ha reduït fins a comptar amb tan sols 30 homes més que dones. Aquestes dades canvien si observem el nucli més poblat; la Seu d'Urgell compta durant el 2012 amb 311 dones més que homes.

PER EDATS. Segons les últimes xifres oficials publicades l'any 2011, la població de la comarca per grups d'edat està masculinitzada fins als grups de 70 anys, edat en la que s'inverteix la tendència i aquesta població és majoritàriament femenina representant un 66% de la població de més de 85 anys.

En el cas de la Seu d'Urgell les dones tenen major representació en tots els grups d'edat excepte en la mainada de 0 a 9 anys i la població de 50 a 59 anys.

ATUR. L'atur és masculí en el conjunt de la comarca, però si obviem les dades de la Seu d'Urgell veiem que en els municipis petits l'atur és femení, tot i que, com dèiem la població pròpiament dita estigui masculinitzada.

REPRESENTACIÓ POLÍTICA. Els 19 municipis aglutinen els 126 nuclis de població habitats existents a la comarca. Observem que la representació política en els ajuntaments de la comarca està fortament masculinitzada.

Només un municipi té regidoria de Polítiques d'Igualtat, La Seu d'Urgell. Oliana, que és el següent nucli de població en nombre d'habitants, assumeix les tasques relacionades amb les dones i igualtat un regidor de l'ajuntament, sense haver-hi regidoria específica d'aquesta àrea.

La Seu d'Urgell disposa del seu propi pla de Polítiques d'Igualtat i la comarca es regeix pel III Pla comarcal per la Igualtat d'Oportunitats 2012-2015 al qual durant l'últim anys s'hi ha adherit 8 entitats locals de la comarca.

ALTRES CURIOSITATS*. Segons l'Institut Cartogràfic de Catalunya La Seu d'Urgell té 174 carrers; dels quals el 61 % tenen nom de lloc, el 32'7 % nom d'homes i tant sols el 6'3 % reben noms de dona.

Qui porta avui la canalla al metge?

Sovint tenim la impressió, almenys així ho comentem amb l'equip, que els pares no solen acompanyar els seus fills al metge; i que quan ho fan, alguns cops, no estan gaire assabentats dels temes de salut dels menuts.

Per tal d'intentar mesurar-ho, ni que sigui grollerament, un dia em vaig dedicar a comptar-ho. Vaig triar un dia que visitava matí i tarda, i a 3 consultoris diferents en 3 localitats diferents de l'Alt Urgell, per allò de tenir el mínim biaix possible. Aquell dia vaig visitar 56 nens i nenes, dels quals només 6 venien acompanyats pel seu pare; la resta tots amb la mare i/o l'àvia (l'únic avi que venia es va quedar a la sala d'espera). I d'aquests 6 pares, un d'ells no tenia gaire clar què li passava a la seva nena i va haver de trucar a la mare, i un altre em va demanar quan li tocava la revisió del nen (que l'havíem fet fa 10 dies).

Volia combinar aquest fet, anecdòtic si volen, amb el fet que el 8 de març de cada any se celebra (i ja en fa més de 100), el dia internacional de la dona. Aquest dia commemora de lluita de la dona per la seva participació en condicions d'igualtat amb l'home en el camp laboral i en la societat en general.

Sóc dels qui pensen que si tenim que celebrar un dia internacional per alguna cosa (i en celebrem molts), és que son coses que no tenim, com a societat, resoltes. I que el millor que ens podria passar és no haver de celebrar-ne cap més: senyal que, com a societat, hauríem madurat el suficient com per a poder-ho superar. Però la veritat és que, en el tema de la igualtat, estem molt i molt lluny de poder-ho superar. Només cal veure algunes dades, que parlen per sí soles.

Les dones dediquen cada dia a les tasques de la llar 4 hores i 29 minuts de mitjana, per 2 hores i 32 minuts dels homes; el salari mitjà de les dones és un 22% menor al dels homes; el 38% de les dones deixa de treballar durant més d'un any després de tenir un nen/a, front un 7'4% dels homes; el 97% de les persones que tenen un contracte a temps parcial per tenir cura d'un menor són dones; a nivell universitari els graduats universitaris són sobretot dones (59%), però representen només un 33% del professorat universitari, i només un 16% dels catedràtics; de tots els llocs directius d'Espanya, només un 32% està ocupat per dones, un 11% en les empreses que cotitzen a l'Ibex-35; i a nivell de responsabilitat pública, per exemple, dels 13 ministres del Govern, només 4 són dones; de tots els diputats són dones un 37%, i de tots els senadors un 34%.

I això a casa nostra, perquè si comentem dades o situacions de les dones a altres indrets del món, la situació passa de ser escandalosa a poder parlar directament de delictiva.

És veritat que aquest tema no el superarem si com a societat no ens posem de debò a arreglar-ho, però els que sí que és clar és que la societat és la suma de cadascun de nosaltres, la suma de totes les individualitats. I com a tal, com a membres de la societat, tots podem posar el nostre granet de sorra per fer que aquestes dades no siguin tan escandaloses, per repartir de debò les tasques entre els membres de la parella, entre els membres de la societat. I a nivell individual no és tant difícil, podem començar, per exemple, portant els nostres fill/es al pediatre.

Jordi Fàbrega

El sostre de vidre

Sens dubte que les dones avui son més presents i més visibles en el mercat laboral, però, i així ho mostren totes les dades, aquesta realitat esdevé agredolça si fem una lectura més profunda de tot plegat. La diferència de gènere té un caràcter marcadament “tossut” en la nostra societat que evidentment s’ha traslladat al mercat de treball on la presència de la dona és atípica, en el sentit que és diferent o desigual en relació a la presència de l’home, més continuada i amb dedicació exclusiva durant tota la vida adulta.

La desigualtat existeix tant des d’un punt de vista quantitatiu -menys presència, més atur, més temporalitat-, com des d’un punt de vista qualitatiu -discriminació salaris, reconeixement professional, l’anomenat “sostre de vidre”,...-.

La major part de la literatura especialitzada explica aquesta diferència en el lligam, quasi innat, i gairebé sempre prioritari, de les dones amb el món familiar i domèstic. Així doncs, la realitat de la vida quotidiana de la majoria de les dones adultes, és el que s’ha entès com la doble presència femenina, expressió que va utilitzar per primer cop, la sociòloga Laura Balbo -1978- per descriure una vida on després de fer la feina -activitat laboral-, no acostuma a haver-hi oci, o temps lliure, sinó més feina, però una feina diferent que no només porta implícites les tasques domèstiques i familiars, sinó també aquelles especialment relacionades amb l’organització i la gestió de la llar i la família. És a dir, tenir al cap, alhora i dia per dia, el treball domèsticofamiliar i l’ocupació laboral.

La càrrega més gran de treball és assumida per les dones de manera sincrònica i quotidiana, en un mateix moment de temps i que perdura, amb oscil·lacions segons les càrregues domèsticofamiliars, durant tot el cicle de vida. Aquesta doble presència respon també a la conformació d’una identitat femenina que descansa sobre l’assumpció d’aquesta doble activitat que s’expressa en els imaginaris

col·lectius de tots dos gèneres, especialment en tot allò que envolta el treball de cura i, molt concretament, la maternitat i la paternitat, però també la cura de la gent gran, que és i serà un problema en un futur immediat, pel creixent envelliment de la població.

Tant és així que la majoria de dones adultes occidentals, de forma conscient o no, aspiren a viure en règim de doble presència, que es fa palesa i perdura encara a hores d’ara, perquè el canvi femení en relació amb l’activitat laboral, no ha anat acompanyat del canvi masculí en relació amb el treball domèstic i familiar; fet que evidencia una llarga vida al fenomen.

Una solució a aquesta doble presència, podria semblar el treball a temps parcial, però malgrat sigui una forma de conciliar la vida laboral i familiar de les mares, aquesta estratègia té també una cara menys amable, -manca de promoció professional, salaris més baixos, pitjors condicions laborals,...- així que esdevé evident que per canviar o pal·liar les relacions desiguals de gènere existents farà falta un esforç conscient. Aquest esforç no depèn solament de la voluntat individual, ni es pot resoldre únicament en l’àmbit privat, sinó que caldrà una renovació del contracte social entre els gèneres, que els situï en plans d’igualtat, i des d’aquí, construir la conciliació. De no interactuar ambdues parts per aconseguir-ho, el rol de la conciliació s’adjudicarà exclusivament a les dones, fet, que no farà més, que reforçar les desigualtats de gènere ja existents, consolidant les discriminacions socials que lluny de desaparèixer, es transformaran.

En definitiva sense un canvi de mentalitat orientada a modificar de manera real el model familiar actual, que segueix sent que l’home és el cap de família i la dona la mestressa de casa, avançar serà feixuc.

Sonia Ribot
Advocada

Compte amb els contes!

Poques coses hi ha millor per fer agafar un bon i relaxant son als infants que explicar-los-hi un conte al cau del llit. Aquestes històries tenen un component pedagògic, educatiu, creatiu i social indubtable, però sovint hem de ser crítics i estar alerta amb què és exactament el que estem transmetent.

Tots coneixem els clàssics contes entre els que destaquen els de Perrault o els germans Grimm, i sovint solen ser els que més agraden a les criatures, però cal pensar que aquests contes van ser escrits als segles XVII i XVIII. Des de

i tot canta i balla) per tal que quan els set nans arribin de treballar, trobin la seva llar en les condicions més idònies. Això és fals! A ningú li agrada fer aquesta feina, ni aquí, ni a Manila, ni a Caracas!

La Bella dorment, es passa cent anys esperant un petó d'amor que la desperti del seu somni, i acte seguit de rebre el petó del príncep blau, es casa amb ell sense tenir l'oportunitat d'escollir la seva parella. Mostra una vegada més l'eterna gratitud que ha de mostrar la dona vers el seu salvador o protector.

La ventafocs ens mostra la submissió a la que se sotmet per l'enveja de les seves lletges germanastres i el seu màxim assoliment de la felicitat és casar-se amb el príncep blau. I es que clar, de tots i totes és sabut que si no ens casem o tenim parella, no podem gaudir de la felicitat! La Sirenetta arriba a renunciar per amor a la seva veu, a la seva identitat, i fins i tot a la seva ànima i es que clar ens deixa que l'amor és patiment, i cal sofrir! No, que quedi clar, estimar no és patir, estimar no fa mal, si pateixes amb qui estimes alguna cosa no funciona massa bé.

Resumint una mica, en molts d'aquests contes alguns dels valors que se transmeten fan referència als estàndards de bellesa femenina, a aconseguir matrimoni amb el fort i valent príncep blau al preu que sigui i renunciant al que sigui i, a l'habilitat que és té per realitzar tasques domèstiques i de cura dels altres. Aquesta és la imatge que tenim les dones en la majoria dels contes més clàssics i els atributs que en valoren els homes. Així com la valentia, responsabilitat i fortalesa per part dels nobles cavallers.

Evidentment, cal continuar explicant aquests contes, no els privem d'això! però cal també realitzar la reflexió posterior amb els nostres infants. Explicar la situació del moment de quan van ser escrits, i introduir-los al debat comparant-ho a la societat actual. D'aquesta manera estarem despertant en ells l'esperit crític i el treball per una societat més justa i igualitària per tothom.

I finalment, el què surt sempre representant és la desigualtat de classes, i mai la sexualitat en cap de les seves diferents manifestacions, però aquest ja és un altre aspecte del què en podríem parlar un altre dia.

Mireia Pellicer i Martí

llavors ençà, la societat hem canviat molt, però no encara el suficient, i potser sense adonar-nos-en seguim perpetuant estereotips sexistes que transmetem als nostres infants.

Si com diu la Gemma Lienas a "El diari lila de la Carlota" ens posem les ulleres lila per identificar els petits detalls quotidians per descobrir situacions injustes cap a les dones, veurem com per exemple a la Blancaneus les seves màximes qualitats es corresponen amb: ser d'una bellesa envejable per la seva madrastra i per altra banda tenir gran aptitud i habilitat per realitzar les tasques domèstiques. Realitzant-les gaudeix estrepitosament (fins